

[Bollmann]

at vi ikke vil være med til at røre ved allerede eksisterende gæld.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Melchior):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om en forenkling af personbeskatningen [af Bernhard Baunsgaard (RV) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 97. Fremsat 1/3 79).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det forslag til folketingsbeslutning fra de radikale om en forenkling af personbeskatningen – som man siger – som vi her har til første behandling, er jo en ajourført genfremstilling fra forrige folketingssamling. Efter forslaget opfordres regeringen til at ændre personbeskatningen efter nærmere angivne retningslinjer.

En række af de fradrag, som i dag gives ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, skal efter det radikale forslag danne grundlag for et fradrag i skatten på 40 pct. af beløbet. Desuden skal det såkaldte proportionalsskattestræk forlænges, og den nuværende skala for indkomstskatten til staten på 3 trin skal efter forslaget kun have 2 trin. Samtidig med denne omlægning skal progressionen for indkomstskatten til staten skærpes. Endelig er det forslagsstillernes tanke, at der skal ske en forhøjelse af personfradraget.

Som det klart fremgår af titlen på beslutningsforslaget, ønsker de radikale at forenkle indkomstbeskatningen. Det må vel også indrømmes, at en forlængelse af proportionalsskattestrækket i sig selv vil betyde en forenkling. Det er derimod sværere at få øje på forenklingen i det øvrige af de radikales forslag, som går på at omlægge en række selvangivelsesfradrag til fradrag i de beregnede skatter.

Det beløbsmæssigt mest betydningsfulde af disse fradrag, som de radikale vil have omlagt, er fradraget for private renteudgifter. Som bekendt overvejer regeringen for øjeblikket, om der kan gennemføres regler, som begrænser den nuværende fradragsret for renter af privat gæld.

I fremsættelsestalen er forslagsstillerne inde på, at tanken om at begrænse rentefradragsretten er udsendt eller måske helt opgivet. Det kan jeg i hvert fald afkræfte. Vi er i fuld gang med at undersøge de meget vanskelige problemer, der er forbundet med at begrænse fradragsretten for renter af privat gæld. Det gælder ikke mindst mulighederne for at sondre imellem de erhvervsmæssige og de private renteudgifter. De nye regler skal både føre til rimelige resultater, og de skal også kunne administreres.

Problemerne er ikke så enkle som anført i det radikale forslag. Spørgsmålet om, hvorvidt den erhvervsdrivendes renter skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, skal efter de radikales forslag bero på, om renterne er opført i virksomhedens regnskab. Den rent formelle postering kan vel imidlertid ikke alene afgøre fradragsspørgsmålet. Det er rigtigt, at sondringen imellem private og erhvervsmæssige renteudgifter ikke vil få den store betydning for det store antal skatteydere, som efter det radikale forslag vil befinde sig på proportionalsskattestrækket. Men for et antal selvstændige, der har højere indkomster – og disse skatteydere har ofte meget store renteudgifter – vil det have stor betydning, om renteudgifterne skal give adgang til fradrag i indkomstskatten med en høj marginalskat, eller om renteudgifterne skal danne grundlag for et fradrag i skatten på 40 pct. af beløbet. Det betyder i virkeligheden, at man ikke kan få fuldt fradrag for erhvervsrenter.

Efter det radikale forslag skal lønmodtagerfradraget også omlægges til fradrag i skatten. Lønmodtagerfradraget dækker i vid udstrækning over driftsudgifter i forbindelse